

„KRIMINÁLNÍ UPRCHLÍCI“**„Východní Židé“ a formování československého národního státu (1918-1919)***Michal Frankl*

Článek analyzuje diskurzy o kriminalitě židovských uprchlíků v Československu po skončení první světové války. V českojazyčném tisku byla židovská menšina obviňována ze závažných trestných činů, mimo jiné z ilegálního obchodu zneužívajícího nedostatku potravin, z pašeráctví a z padělání peněz. Tuto kriminalizaci autor interpretuje jako „morální paniku“, která odrážela nejen dramatické poválečné období a hospodářskou tíseň, ale byla také součástí procesu sebeujišťování se v tom, kdo má a nemá patřit do pospolitosti nové československé společnosti. Diskurzivní vyloučení židovských uprchlíků se tak neopíralo pouze o antisemitské stereotypy a ustálené představy o židovské kriminalitě, ale přispívalo i k formování hranic, státního občanství a právního řádu nového československého státu.

„NÁSILNÍK A DEVIZOVÝ ŠÍBR“**Vnímání vynucené ilegality na československo-rakouské hranici před a po „anšlusu“ Rakouska***Wolfgang Schellenbacher*

Autor článku věnuje pozornost uprchlictví a pašeráctví na československo-rakouské hranici ve 30. letech 20. století. Sleduje přitom změny ve veřejném diskurzu a státní praxi, které se objevily v reakci na vlnu uprchlíků z řad rakouské levicové opozice roku 1934 a ještě zesílily v důsledku politických změn v Rakousku roku 1938, kdy do pohraničí začalo z Rakouska přicházet stále víc židovských uprchlíků. Autor ukazuje, jak se restriktivní československá politika přijímání uprchlíků na konci 30. let stále víc prolínala s „morální panikou“ až vyústila v obraz uprchlíka opatřeného kriminálními přívlastky.